

Słowo Życia – kwiecień 2026

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodych) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Zostań z nami, gdyś ma się ku wieczorowi” (Łk 24, 29).

Droga wiedząca do Emaus przywołuje na myśl wdrówek, które odbyło dwóch uczniów Jezusa. Ich marzenia, plany, poruszające chwile dni spędzonych z Mistrzem wydawały się zniweczone. Powracali do domu, by na nowo podjąć życie, które wcześniej, przed spotkaniem z Nim, pozostawili. Minęły zaledwie trzy dni od Jego ukrzyżowania, a Jego uczniami okazało się rozczarowanie, lęk i wątpliwość.

Oddalali się od Jerozolimy, od niespełnionego marzenia, dystansując się od Chrystusa i Jego przesłania – „smutni”, ponieważ w pewnym sensie podjęli już decyzję o porzuceniu drogi, którą szli za Nim.

To historia każdego z nas, gdy gubimy się w sytuacjach stawiających nas przed wieloma wyborami i często wierzymy, że jedyną odpowiedzią na nasze cierpienie jest powrót do tego, co było wcześniej – rezygnacja, wycofanie się, pogodzenie się z porażką.

„Komu z nas gospoda w Emaus nie jest bliska? Kto nie szedł tą drogą w wieczór, gdy wszystko wydawało się stracone? Chrystus umarł w nas... Nie było już żadnego Jezusa na ziemi.”^[1]

„Zostań z nami, gdyś ma się ku wieczorowi”.

Na drodze do dwóch uczniów doświadcza nieznajomy, który zdaje się nie wiedzieć nic o wydarzeniach, jakie dopiero co miały miejsce [w Jerozolimie]. Zaczyna zadawać im konkretne pytania, na które odpowiadając mogą wypowiedzieć całą swoją gorzkość i przygnębienie. Nieznajomy najpierw słucha, a potem zaczyna wyjaśniać im Pisma. Realizuje się dialog, spotkanie, które pozostawia głęboki ślad. Choć jeszcze nie rozpoznali Jezusa, proszą Go, aby z nimi pozostał, bo zbliża się wieczór. (Por. Łk 24, 17-29).

Być może [te słowa] to jedna z najpiękniejszych modlitw, jakie znajdujemy w Ewangeliach. To pierwsza modlitwa, która z ust uczniów wznosi się do Zmartwychwstałego. Wzrusza to zaproszenie, które kiedyś z nas może do Niego skierować, aby pozostał z nami i wśród nas.

Oczy dwóch uczniów otworzył się przy łamaniu chleba, a radość z tego, że wreszcie Go

rozpoznali, skłoni ich do powrotu do Jerozolimy, by ogłosili swoim przyjaciołom, że zmartwychwstanie naprawdę się dokonało.

„Zostań z nami, gdy ma się ku wieczorowi”.

Pisze Chiara Lubich: *„Może nic lepiej nie wyjaśnienia naszego, fokolaryn, doświadczenia Życia – od początku – z Jezusem wśród nas, jak te słowa, że Jezus jest zawsze obecny, nawet jeżeli jest obecny tylko duchowo. Kiedy jest [wśród nas], wyjaśnienia Pismo święte, Jego miłość pojawia w naszych sercach: to jest Życie. On sprawia, że od czasu, gdy Go poznaliśmy, z nieskończoną nostalgią mówimy: «Zostań z nami, Panie, bo ma się ku wieczorowi»: bez Ciebie jest ciemna noc (...)»*.^[2]

Noc to symbol ciemności, niepewności i braku światła, którego nie potrafimy odnaleźć, ponieważ nie wierzymy w obecność Tego, który nieustannie nam towarzyszy.

Noc jest także to, co osacza naszą planetę ranioną i gwałconą bratobójczymi walkami, wojnami wywołanymi nieustannie z przędzy wady i pieniędzy.

Noc jest również to, co przeżywają miliony ludzi nie mających już siły, by krzyczeć przeciw niesprawiedliwości i uciskowi.

A my – jak możemy uwiadamić sobie obecność Jezusa, który nie zawsze objawia się zgodnie z naszymi oczekiwaniami? Jak zrozumieć, że idzie On wraz z nami i usiłuje nam pomóc, byśmy rozpoznawali znaki Jego obecności? A przede wszystkim: co zrobić, aby On się objawił i pozostał z nami?

To pytania, na które nie zawsze umiemy odpowiedzieć, ale które zachęcają nas, by nie ustawać w poszukiwaniu Jezusa; by kierować nasz wzrok ku Towarzyszowi drogi, którego często nie dostrzegamy; by rozpoznawać Tego, który może stać się obecny, gdy żyjemy miłością wzajemną.

Droga do Emaus jest symbolem wszystkich naszych dróg. Jest drogą spotkania z Panem, drogą, która przywraca radość serca i prowadzi nas z powrotem do wspólnoty, abyśmy razem świadczyli, że Chrystus zmartwychwstał.

*Oprac. Patrizia Mazzola
i Zespół Słów Życia.*

[1] François Mauriac, Vita di Gesù, Mondadori, Mediolan 1950, s. 156.

[2] Ch. Lubich, Scritti Spirituali/3, Città Nuova, Roma 1979, s. 67.